

**יוסף גולנד, ממקימי תיאטרון
הזמר והקברט העברי
(1906-1973)**

קולנוע שהוצגו באותה העת. ב-1937 יצא לסיבוב הופעות בבליה, בפולין, בליטא ובלטביה. הוא שב ארצה ב-1938 והשתלב בהצגותיה של האופרה הארץ-ישראלית העממית. ב-1943 נישא לרקדנית הבלט והמורה מיה ארבוטובה, והשניים ייסדו יחד עם מיכאל גור קברט ששמו "אף-על-פי". ארבוטובה וגולנד החלו להופיע בתיאטרון "לי-לה-לו" עם הקמתו ב-1944. ב-1948, בעיצומה של מלחמת העצמאות, יצאה נבחרת הכדורגל של ישראל לארצות-הברית כדי לגייס כספים למען המדינה הצעירה. לנבחרת נלוו שושנה דמארי ויוסף גולנד, שתוארו כ"מוריס שבליה היהודי". ב-1960 הופיע יוסף גולנד במופע "היה היו זמנים" – מצעד פזמוני היישוב. ב-1961 הוקדשה לו תכנית רדיו ב"קול ישראל" במסגרת הסדרה "יין ישן נושן", ובה ראיין אותו אליהו הכהן. ב-1967 השתתף גולנד בסרטו של ג'ורג' עובדיה "הנחשקת". שיריו הידועים ביותר היו "הבו לבנים", "דודה הגידי לנו כן", "רינה", "שיר המשטרה" ו"הספנים" ("באנייה קוראים לי דוב המים").

נולד בקרמנצ'וג, שבאוקראינה של היום. בן זקונים למשפחת זמרים ומוסיקאים בת שישה ילדים. בהיותו בן שמונה הופיע לראשונה בקונצרט. ב-1924 עלה לארץ-ישראל עם הוריו ואחותו והצטרף לאחיו שלמה שניהל קבוצת פועלים שעבדה בסלילת כבישים. נמנה עם ראשוני השחקנים בתיאטרון "האהל", והופיע בהצגות "נשפי פרץ", "יעקב ורחל" ו"ירמיהו". בשנים 1930-1932 חי בברלין, שבה עבד אחיו יצחק כזמר אופרה, ולמד פיתוח קול בקונסרבטוריון. במקביל הופיע בהצגות של מקס ריינהרדט ושל ברקט וקורט וייל. ב-1932 חזר ארצה והקים תזמורת ג'אז. ב-1933 הצטרף לתיאטרון "המטאטא", ועל בימתו שר את השיר "דודה הגידי לנו כן" – מן התקליטים הראשונים של הזמר העברי שיצאו בארץ. ב-1934 זכה על שירתו במדליית הזהב ביריד המזרח. ב-1935 יצא ללונדון יחד עם המלחין משה וילנסקי והקליט באולפני חברת "דקה" סדרה של שירים עבריים, ובהם "הורה סחרחורת", "לילה פלא", "מה טובו", "אל הכפר" ועוד. קולו נשמע גם בסרטי